UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

D[omi]nica de passione Questio. xxviij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

raculũ nõ erat ↄuerſiuũ naturarꝫ: vt illud
ſed augmẽtatiuũ. In augmẽto aũt debet
eſſe eadẽ natura ſm ſpeciẽ. Fuerũt tñ iſti
panes optimi i genere hordeaceorꝫ; ita ꝙ
nunq̄ꝫ fuerũt meliores: ꝛ forte etiã opti-
mi ſimplr. i. meliores etiam triticeis ꝓdu
ctis ab arte humana. ꝛ ſi nõ triticeis ꝓdu
ctis a deo. Scđo. Nã iſtõ miraculũ ſ́ca-
bat euchariſtiã q̄ in tritico conficiꝶ. Ergo
idẽ. Solu. Negaꝶ ↄſeq̄ntia ſm Alb. ma-
gnũ: qꝛ h miraculũ eſt q̄dẽ ſignũ euchari-
ſtie ſed remotũ. ꝛ iõ nõ habuit expꝰſſam ſi
militudinẽ i materia

Queri etiã põt Utrꝫ repugnet ꝑfecti-
oni religiõis hr̃e pecunias in cõi vñ poſ-
ſint emi panes ꝛ neceſſaria ꝓ religioſ̃ de
collegio vl' aliis indigẽtib⁹ ſicut habuerũt
aplĩ: vt ex multis colligiꝶ. Uide. ii. ii. q. c-
lxxxviii. ar. vii. Et vtrꝫ chr̃o ↄueniret ora
re ſicut legiꝶ aliq̃n i bñdictiõe panũ feciſ-
ſe. Uide. iii. q. xxi. ar. i. iii. di. xvii. ar. iii. q̄-
ſtiũcula p̄ma. Eſt ãt notandũ ꝓ hac q̄ſti
uncula ꝛ ꝓ aliis ꝙ lꝫ q̄nq̄ꝫ i eis ſit doctria
ſcti Tho. eã tñ nõ allegaui: qꝛ ṽba altera
ui aut aliq̄ ſuꝑaddidi. Licꝫ aũt multe ea-
rũ ſint Joãnis de turrecremata: tñ eũ ſi-
milr̃ nõ allegaui. qꝛ nihil fere dixi eo mõ
q̄ ille dixit.

Feria. ii. q̄riꝶ de ſimonia ad libitũ
ii. ii. q. c. ꝛ. iiii. diſt. xxv.

Feria. iii. queriꝶ
Utrꝫ chr̃s aliq̄d ab hoĩe didicerit. Uide
dñica in octa. Ephie
Que ſit rõ ꝛ figura oĩm feſtorꝫ veteris te
ſtamẽti. i. ii. q. cii. ar. iiii. x.

Feria. iiii. queriꝶ
Utrꝫ hõ poſſit oꝑari oꝑa bona i nocte. i.
p⁹ mortẽ. iii. q. viii. ar. i. iii. di. xviii. ar. ii.
Utrꝫ deũ adorare corde vel corꝑe ſit res
deo valde g̃ta. iii. di. ix. ar. x.

Feria. v. q̄riꝶ
Utrꝫ de⁹ poſſit rem corruptã eãdẽ nume
ro reꝑare. iiii. diſt. xliiii. ar. i.
Utrꝫ idẽ numero ſurrexerit iſte adoleſcẽs
ꝛ nos reſurgem⁹. iiii. di. xliiii. ar. i.

Feria. vi. queriꝶ
Utrꝫ paſſionũ turbatio fuerit i chr̃o. iii.
diſt. xv. ꝛ. iii. di. xlvi. ar. vi.
Utrꝫ oĩs chr̃i orõ ſit exaudita. iii. di. xvii
iii. di. xxi. ar. iiii.

Sabbato queriꝶ
Utrꝫ pr̃ mittat filiũ inq̄ntũ ẽ eq̄lis pr̃i. i.
de⁹. i. q. xliii. ar. i. p̄mo. diſ. v.
Utrꝫ hõ naturalr̃ ſciri poſſit vñ ſit chr̃s. i.
generationẽ ei⁹. i. q. xxxii. ar. i.

Dominica de paſſione. Queſtio. xxviii.

Queriꝶ Utrꝫ chriſtus
meli⁹ dixerit: anteq̄ꝫ abraã
fieret ego ſum: q̄ꝫ ſi dixiſſet:
ego fui vel fuerã: Ad qđ ex
ſcto Tho. i. diſt. viii. q. ii. ar. iii. ſic reſpõde
tur. Rõ noſtra nõ põt formare enũciatio-
nes niſi per ṽba tẽporalia. Nã de aliq̄ nõ
põt fieri enũciatio niſi ſm ꝙ cadit in cog-
nitiõe. Sꝫ cũ oẽ cognoſcẽs ſm Boe. cog
noſcat ꝑ modũ ſuũ: rõni noſtre i ſtatu vie
eſt generale accipe cũ tempe: qꝛ ei⁹ cogni
tio cauſaꝶ a ſenſibilib⁹ q̄ in tp̃e ſũt. Unde
etiã enũciãs de deo licꝫ intelligat ip̃m eẽ
ſup oĩe tp̃s: cogiꝶ tñ ṽbis tempalib⁹ vti.
Nec tñ falſe enũciat: qꝛ eſſe diuinũ habet
in ſe oĩe eſſe: q̄ntũ ad id qđ ꝑfectiõis eſt
in oĩb⁹. Et ideo enunciam⁹ de eo omniuꝫ
temporꝫ verba ꝓpter id quod nulli tempo
ri deeſt. ꝛ quicquid perfectionis eſt in oĩ-
bus temporib⁹ ip̃e habet. Sed inter alia
p̃ſens per p̄us deo conuenit inq̄ntum nõ
implicat ſucceſſionem: nec aliquid habet
de non eſſe incluſum. Dicunꝶ tamẽ de eo
ꝛ alia ſm id quod ꝑfectõis eſt in eis ꝛ nõ
ratione ſucceſſiõis vel alterius defectus.

Sed ↄtra videꝶ ꝙ maxime de eo dicaꝶ
p̃teritũ. Nã diuinũ eſſe eſt ꝑfectũ. Sed p̃
teritũ inter alia maxime ſonat ꝑfectioneꝫ
Sol. Diciꝶ de deo p̃teritum rõne ꝑfecti
onis: ꝛ qꝛ nõ eſt nouũ ſm ꝙ ip̃e de⁹ p̃teri
tis nõ defuit. Aliquãdo tamen ꝑfectio ꝑ
p̃ſens magis q̄ꝫ ꝑ p̃teritum deſignatur. ſ.
perfectio eorum quorꝫ eſſe conſiſtit in per
manendo: quia in hoc ꝙ ſunt habent per
fectionem ꝛ preteritum dicitur ſm receſ-
ſum ab eſſe. Aliquando autẽ magis per
p̃teritum q̄ꝫ per p̃ſens. ſ. perfectio eorum
quorꝫ eſſe eſt in fieri: quorum ſcilicꝫ perfe
ctio non eſt niſi quando venitur ad termi
nũ: vt ſunt mot⁹ ꝛ huiuſmodi ſucceſſiua.
Unde in diuinis que dicunꝶ per modum

ꝑmanentꝫ: veriꝰ ſignificant̃ ꝑ pñs: vt deꝰ
eſt bonꝰ. ſed ꝑ p̄teritū ea q̄ ſignificant̃ per
modū actꝰ. ſic d̄r Greg. ꝙ magꝭ ꝓprie d̄r
filiꝰ natꝰ q̄ꝫ naſci. Sc̄do videt̃ etiā ꝙ p̄te
ritū impꝑfectū. qꝛ Joānes in principio ſui
euāgelij altiſſime de deo locutꝰ vtit̃ eo ad
ſignificādā diuinā eternitatē: dicens. In
p̄ncipio erat v̄bū. So. Magꝭ ꝓprie de eo
d̄r q̄ntū ad aliq̄d q̄ꝫ p̄teritū ꝑfectū. qꝛ ter
minationē nō includit ſicut p̄teritū ꝑfcm̄.
Nā lꝫ in his q̄ dicunt̃ ꝑ modū actꝰ verius
dicat̃ p̄teritū ꝑfectū. qꝛ. ſ. hoꝝ ꝑfectio ſi
gnificari nō p̄ōt niſi ex termio: tñ q̄ ſigni
ficant̃ nō ꝑ modū oꝑatiōis: veriꝰ ſignifi
cant̃ ꝑ impꝑfectū. qꝛ hoꝝ ꝑfectio nō depē
det a termio. Tertio videt̃ ꝙ futurū. Nā
diuina eſſentia maxie diſtat a d̄fectu. Sꝫ
futuꝝ int̃ alia eſt remotū a deficiē… Ide
lu. Maxie remouet̃ a diuia p̄dicatiōe fu
tuꝝ: qꝛ nōdū eſt niſi in potētia: tñ abiecta
impꝑfectiōe: d̄r ſm id qd̄ ꝑfectōis eſt i ip̄o
id eſt ſm ꝙ lōge diſtat a deficiendo. Hec
oia ſctūs Tho. Ex qb̄ꝫ patet ꝙ chr̄s bñ
dicere potuiſſet: ego ero. ⁊ meliꝰ: ego fui.
et adhuc meliꝰ: ego erā. ⁊ optime: ego ſū.

Queri etiā poteſt Utꝝ in chr̄m cade
re potuerit pctm̄. Uide. iij. q. xv. ar. j. ⁊. ij
Et vtꝝ aliq̄s poſſit ſcire ſe audire v̄ba di
ſiue eſſe a deo ꝑ grām. vide. j. ij. q. cxij. ar.
vl. veri. q. x. ar. x.

Feria ſecunda querit̃
Utꝝ homo naturaliter ire poſſit vbi eſt
chriſtus. i. ad viſionem deitatis. j. q. xij
ar. iiij.
Utꝝ ois faciens quod in ſe eſt credendo
in chr̄m adq̄rat grāꝫ. ſctūs Tho. ij. di.
xxviij. ar. iiij.

Feria tertia q̄ritur
Utꝝ exēplo chr̄i liceat chr̄ianis declina
re ꝑſecutiōes. ij. ij. q. clxxxv. ar. v.
Utꝝ peccet q̄ timore ductꝰ ſuam fidē nō
ꝯfitet̃. ij. ij. q. iiij. ar. ij.

Feria quarta querit̃
Utrū miracula chr̄i oſtenderint eum eſſe
deū. vide dn̄ica. iij. in aduentu.
Utꝝ vna diuina ꝑſona ſit in alia. j. q. xlij
arti. v.

Feria quinta querit̃
Utꝝ amoꝛ ſit cauſa remiſſiōis peccatoꝝ.
j. ij. q. cix. ar. vij.
Utꝝ chr̄s potuerit peccata remittere in
quantū homo ſine ſacramentis. iij. di.
x. q. j. ar. j.

Feria ſexta querit̃
Utꝝ expediēs fuerit filiū d̄i mori. iij. di.
xx. q. j. ar. iij. tertia. q. xlvj. ar. iij.
Utꝝ mali poſſint eē ꝓphete. ij. ij. q. clxxij.
ar. iiij.

Sabbato querit̃
Utꝝ chr̄s habeat poteſtatē ſuꝑ oēs ho
mines. iij. q. viij. ar. j. ij. ⁊. iij.
Utꝝ vera felicitas ſit ſolum in cognitōe
diuina. j. ij. q. ij. quarto. di. xlviij

Dn̄ica in Ramis
Queſtio. xxix

Queritur Utrum cōue
nienter chr̄s hierl'm cū tāta glo
ria intrauerit moriturꝰ: Reſpō
deo. Hoc euāgeliū ſicut legit̃ in aduentu
ſm q̄ndam ſilitudinē ⁊ adaptationē: ita le
git̃ hodie ad lr̄am. q̄a tali die cōtigit hi
ſtoꝛia q̄ in eo narratur. Et cōuenientiſſime
chr̄s vadens ad moꝛtē ꝑ quā adq̄reret ſi
bi p̄ncipatū ⁊ regnū: poꝛtata cruce ſuper
hūeꝝ ſuū: taliter regalē ciuitatē intrauit:
qualiter in ſancto hoc euāgelio narratur:
quod patet diſcurrēdo ꝑ ſingulas circū
ſtantias huiꝰ ingreſſus. Primo. ſ. q̄ntum
ad hoc ꝙ voluit ip̄e ire in hierl'm tali die.
Conueniēs em̄ erat paſſuꝝ ꝓpinquare lo
co paſſionis: vt oſtenderet ſe ſponte pati.
et tali die appropinq̄re. i. añ q̄nqꝫ dies pa
ſce: ſm Bedā: vt ſe oſtenderet eſſe quem
figurabat agnꝰ imaculatus: quo dei popu
lus liberatꝰ eſt ab impio pharaonis: q̄ añ
q̄nqꝫ dies paſce. i. decimo die menſis pri
mi: ſegregabat̃ a grege ⁊ inferebatur ciui
tati in qua erat imolandus. Secūdo q̄n
tum ad hoc ꝙ rex voluit appellari. Per h̄
em̄ voluit vt quiſqꝫ eruditꝰ hunc eſſe intel
ligeret quem olim Zacha. ix. ca. ſic hiero
ſolymā ventuꝝ ꝓphetauerat dicēs. Dici
te filie ſion. i. hierl'm Ecce rex tuus ⁊c̄. vbi
dicit Albertꝰ magnꝰ: ꝙ chr̄s deſcribit̃ a
ab octo. Primo ab euidētia veniētꝭ. quia
dicit̃ Ecce. Eſa. xl. Uidebit ois caro ſalu
tare dei noſtri. Sc̄do a dignitate p̄ſtātis:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN